

Acción Católica

SEMANARIO PARROQUIAL

AÑO XX - NUM. 478 - GRANOLLERS, 28 DE FEBRERO DE 1960

EDITORIAL

NO PODEM...!

Actitud de valentia — Els Bisbes de l'Alemanya oriental acaben de publicar una pastoral col·lectiva: una pastoral en la qual, en síntesi, demanen als catòlics l'oposició al comunisme. «encara que això representi desavantatges i dificultats». Al mateix temps assenyalen que la pretensió de justificar-se en les dificultats, per a no prendre una posició, és un « símptoma de debilitat o començament d'una rendició ». Finalment, aquesta posició valenta, els bisbes alemanys la resumeixen en aquesta frase: «Jo sóc catòlic i «no puc» fer allò que va en contra de la meva fe». Tota la necessitat d'un ajustament perfecte entre religió i vida, entre confessió d'una fe i actuació d'accord amb ella, entre el pensar i l'actuar del cristian, queda plasmada en aquesta frase.

Defensa de la persona humana — El «no puc» dels Bisbes alemanys troba una confirmació, gairebé simultània, en una altra declaració col·lectiva, aquesta de l'episcopat de la República Dominicana. «no podem restar insensibles...», diuen els Bisbes dominicans davant del fet de les violacions dels drets més elementals de la persona humana que s'estan produint en aquella República. Aquí són els Bisbes els qui, passant al davant, s'encaren amb l'Estat i li recorden coses que, moltes vegades, els Estats tenen tendència a oblidar: «que l'arrel i fonament de tots els drets està en la dignitat inviolable de la persona humana»; «que cada ser humà, fins i tot abans de néixer, és detentor d'un cùmul de drets anteriors i superiors als de qualsevol Estat»; que aquests drets «són intangibles»; que «hi ha un contrast feridor entre la democràcia de la paraula i la concreta realitat»; que «l'Església ha estat en tot moment la defensora més ardent i més soferta d'aquests sagrats drets individuals» i que, en definitiva, aquests drets són «el dret a la vida, el dret a formar una família, el dret al treball, el dret al comerç, el dret a l'emigració, el dret a la bona fama i tots els altres drets naturals que els accompanyen, com són el dret a la llibertat de consciència, de premsa, de lliure associació...»

Una posició constant — Aquestes pastorals, que ens arriben de dos punts tant distants, no són pas — és natural — cap innovació. Es la veu continuada de l'Església que, en cada circumstància especial, en cada moment determinat, respón a la seva obligació d'orientar, de clarificar, de donar l'espiritu amb el qual cal encarar-se amb els problemes que la varietat immensa de la vida — d'una vida sotmesa a una agitació tan extraordinària com la dels nostres temps — exigeix.

La posició que aquestes pastorals tradueixen en normes concretes no és pas vàlida, solament, per aquests països que en són destinataris directes. Tots els cristians, si no som infidels al nom que portem i a la doctrina que volem traduir en vida — que hem de traduir en vida —, ens hem d'exigir aquest «no podem» que esborri malentesos i ens faci estar sempre a l'altura de les circumstàncies que ens rodegen. — J. V.

Esta semana:

● Conferencias Cuaresmales

para hombres y jóvenes, por el P. Eduardo Arcusa, S. I.
Cine Canigó, a las 10 de la noche.

● Miércoles de Ceniza

A las 8 de la tarde, entrada en el tiempo cuaresmal con la bendición e imposición de ceniza y Santa Misa.

CAMINO CUARESMAL

La voz de la Iglesia nos invita nuevamente a emprender el camino cuaresmal.

Camino largo

No porque dure cuarenta días. Sino porque ha de llevarnos del polvo de nuestra nada —ceniza— a las cimas pascuales —conresucitados con Cristo.

Camino penoso

Ayuno, mortificación del cuerpo, penitencia.

Penitencia que no tiene sentido en sí, sino en cuanto va unida a la Cruz de Cristo —«el discípulo no es más que el Maestro».

Camino iluminado

Como el del pueblo de Israel por el desierto.

Nos guía una luz: la palabra de Dios.

Nos fortalece un manjar: el pan de la Eucaristía.

Nos conforta una esperanza: la tierra prometida, la resurrección de Cristo.

En este número:

Editorial: No podem...! : J. V.; Camino cuaresmal: Deportes: OMEGA; Día de la militant: MARINA MOLINS; Pulso de la ciudad; Espiritualidad: Ceniza: JACQUES LECLERCQ; Libros, Libros, Libros: Nova activitat granollerina: VERNET; Teatro: «Una libra de carne»: R. MUNNÉ i COLL; Entrereacto: M.; Vida Parroquial y Parroquia de Ntra. Sra. de Fátima.

DEPORTES

Resultados de la pasada jornada

Baloncesto	
Vich-Granollers	30-33
Balonmano	
Granollers-Valencia	27-16
Futbol	
Mercantil-Granollers	0 - 1

Partidos para hoy

Baloncesto	
Granollers-J. Igualada	
Balonmano	
C. D. Iberia-Granollers	
Futbol	
Granollers-Júpiter	

El pasado lunes tuvimos la oportunidad de presenciar la magnífica actuación de nuestros BALONMANISTAS y su partido crremos representa la nota culminante de la semana deportiva local. El Valencia es un equipo cuya potencialidad se habrá de tener muy en cuenta, si no ocurren imprevistos, para las futuras temporadas, ya que, más que una promesa, es ya en la actualidad un conjunto temible. Frente a él el Granollers nos dió un auténtico recital que vino a disipar dudas, si algunas quedaban, de que una superioridad mantenida temporada tras temporada en el ámbito nacional no se ha estumado todavía. Esperamos que este esprint final en el que estamos ya metidos no será más que una cadena ininterrumpida de victorias para el Balón Mano Granollers.

En Vich y en el partido de BALONCESTO jugado allí, estuvo a punto de darse la nota desapacible de la jornada. Muy justo vino, a última hora, que nos sacriera el Granollers batido, por un resultado mínimo, pero derrotado en fin de cuentas. Se pudo capear el temporal y ahora podemos mirar el final con mucho más optimismo y con la esperanza de que la promoción nos sea propicia del todo. Hoy se juega en nuestra pista contra el Juventus, de Igualada, partido suspendido en su día por el mal estado de la pista.

En FUTBOL, el Granollers conquistó dos nuevos positivos y con ello mantiene enteras sus aspiraciones a los lugares de honor. Pese a la victoria, el partido no fue, según nuestras noticias, muy esperanzador en cuanto al juego demostrado por el Granollers. Hoy, frente al Júpiter, la ocasión es magnífica para quitar un poco el mal sabor de las últimas actuaciones.

No podemos cerrar la crónica de la presente semana sin señalar como acontecimiento trascendente, la inauguración de los VIII Juegos de Invierno de la Olimpiada del año en curso.

OMEGA

«Día de la militant 1960»

El prop passat diumenge tingüé lloc, en els «Hogares A. Gironella de Mundet», de Barcelona, el «Día de la militant».

De la nostra ciutat hi anàrem trenta noies que efectuarem el desplaçament en autocar i, tant el viatge d'anada com el de tornada, foren presidits per una santa alegria i una indiscretible fraternitat.

La veritat és que si, en arribar, sentírem un cert encorrigiment en trobar-nos en mig d'aquell contingent de noies que no coneixíem, fou precisament Montserrat Rocabado, la nostra presidenta, qui amb les seves paraules fermes i decidides aconsegui d'un bell principi establir entre totes un corrent de simpatia insospitada.

El que el Sr. Arquebisbe es dignés presidir la nostra jornada ens fou d'un gran ajut moral i una veritable mostra de com ell està amb nosaltres i sent els nostres neguits.

Després de Montserrat Rocabado, María Colom, del Centre de Sant Francesc de Paula, de Barcelona, ens presentà unes diapositives a través de les quals es féu evident d'una manera ben palesa que la militant no és presència esporàdica que és dóna en un camp determinat, ja que es troba en tots els estaments, siguin rurals siguin ciutadans i tant en oficines i fàbriques com en universitats i hospitals.

El Rev. Don Muro Rubio, recentment nomenat Consiliari Nacional dels joves d'A. C., que es desplaçà expressament des de Madrid per a aquest acte, ens explicà quina és la missió de l'Església i quina ha d'ésser la nostra col·laboració per a portar-la a terme.

Va ésser Beneta Llopis, presidenta de la D. D. de Menors, qui ens proclamà la següent exigència de la militant.

- Superació personal.
- Fidelitat en el compliment del pla de vida espiritual.
- Actitud habitual de donar-me als altres, oblidant-me de mi mateixa.
- Sentit d'Església i obediència incondicional i afectuosa a la Jerarquia.
- Incorporació activa a la reunió de militants, vivint la joia de l'amistat i del treball en equip.

Va finalitzar l'acte matinal l'Excm. i Rvd. Sr. Arquebisbe, que ens donà la seva consigna d'actuar sempre espiritualment unides.

Arribada l'hora de dinar, una plugeta inoportuna ens privà de fer-ho totes juntes als jardins, tal com estava previst. Això féu que per uns moments, aquell caliu semblés refredar-se ja que haguérem de dinar encabint-nos en diferents menjadors.

Després, ens restà una hora per a fer-nos una idea bastant exacte de la grandiositat de la benèfica fundació on ens havíem reunit. I seguidament ens concentràrem a l'esplanada per a preparar l'entrada al temple.

Era una cosa senzillament impressionant veure aquella magna concentració de noies (prop de 2.000), no pas materialment ajuntades, sinó unides per un sol llaç espiritual i endutes d'unes mateixes preocupacions, uns ideals idèntics i un únic afany de millorament.

Entràrem, per fi, a l'imponent església —que resultà insuficient— on Mn. Xavier Vergés ens dirigi i encaminà per una profunda meditació sobre l'exigència de la militant, que fou coronada per la Santa Missa, en la qual participàrem, a una, totes les assistents amb els nostres cants i principalment en el sublim moment de la Comunió.

Es difícil que poguem oblidar, per anys que visquem, aquesta «Diada de la militant 1960» que, és d'esperar, resultà del tot profitosa per a les noies que varem assistir-hi.

Ens resta solament remarcar la nota de tipus sentimental que representà «l'hora dels adéus». Corprenia veure aquella multitud de noies agafades de les mans, cantant, rient... i algunes amb llàgrimes als ulls.

MARINA MOLINS

CAMISAS A MEDIDA
Cuellos perfectos inarrugables

CAMISERIA - SASTRERIA

R I E R A
PLAZA OLLAS, 18

Las conferencias del P. Arcus S. J.

El anuncio de las conferencias sobre temas cuaresmales que mañana han de iniciarse en el Teatro Canigó, ha despertado inusitado interés por la relevante personalidad del P. Eduardo Arcusa, ilustre jesuita, bien conocido por gran número de granollenses a raíz de las Conferencias que desarrolló en el amplio local del Gran Price de Barcelona, contribuyendo con las mismas a que dichas disertaciones hayan tomado carta de tradición en la Ciudad Condal. Por ello es de esperar que el Teatro Canigó registre una extraordinaria afluencia de oyentes, que deseamos vean confirmada la expectación con que dichas conferencias han sido acogidas.

Actos sociales

La Asociación de Antiguos Alumnos y Amigos de las Escuelas Pías, en el curso del presente mes han hecho acto de presencia en la ciudad con sus actividades. Justo es destacar la organización de una memorable sesión de Cine-Forum Amateur presentada en la Casa de Cultura San Francisco de la Fundación P. Masspons y Camarasa, el día 12, en la que se presentaron magníficas muestras de la labor de distinguidos aficionados barceloneses, todos ellos galardonados con importantes premios y distinciones en Certámenes nacionales y extranjeros. Las películas, en color y con banda sonora, fueron comentadas por el cineasta D. Juan Olivé, exhibiéndose films de don Juan Torrents, don Felipe Sagués, don Juan Olivé y doña Emilia M. de Olivé. El Rvdo. Padre Rector de las Escuelas Pías, don Sebastián Fonts, y el Presidente de la Entidad, doctor Pedro Plana, entregaron a los participantes artísticas medallas, recuerdo de esta importante ve'ada.

Asimismo, el domingo, día 14, organizaron, en colaboración con la Agrupación Sardenista, una Audición de Sardinas en el patio del Colegio, a cargo de la Cobla Iberia. Por todo ello, nuestra felicitación.

El Casino-Club de Ritmo

Como colofón a las Conferencias humorísticas que durante varias semanas

SASTRE - MODISTO

J. SALA JUANOLA

Príncipe de Viana, 13 - Letra C (bajos)
Calle del Cine Mundial

particular: Piso 1.º, 2.ª puerta

GRANOLLERS

han venido celebrándose en dicha entidad recreativa, para mañanas, lunes, está anunciada una «Suculenta Cena Premi Cap d'Any» en que se presentará una parodia de los tradicionales Concursos Literarios y en la que se otorgará el «Trofeo Pedra de l'Encant». Asimismo está preparándose la temporada teatral de Cuaresma, en la que participarán prestigiosas agrupaciones, así como el Cuadro de la Agrupación Foyer, titular de la Sociedad. Con motivo de la anunciada Semana del Jazz, tendrán lugar, a parte de los Concursos de Pintura y de Fundas de Discos, unos Conferencias de música de jazz con discos comentados por destacados críticos de la Ciudad Condal.

Centro Católico

Para el próximo domingo, día 6 de marzo, está anunciada la reunión general de socios reglamentaria, en la que se procederá a la anual renovación de cargos de la Junta Directiva. Para el día de San José, festividad patronal del Centro, se prepara un selecto programa a base de actos religiosos, musicales y teatrales, teniendo entendido que no faltará en el presente año la ya tradicional sesión de Música de Jazz a cargo de la renombrada Orquesta Selección.

Diálogos de Granollers

En el local de costumbre, tuvo lugar la XVI Sesión de las mencionadas charlas-colloquio, en la que el periodista don Fernando Vázquez-Prada, redactor de varios periódicos madrileños, disertó sobre el tema «Eso que no es periodismo».

Retiros

El pasado domingo tuvo lugar, en el Colegio de San Joaquín, de las Hermanas Carmelitas, el Retiro Mensual de los Hombres de A. C., dirigido por su Consiliario el Rvdo. D. José Campo Lleó. El pasado viernes, celebraron su Retiro las militantes de la Unión Espiritual de Madres Católicas, en el que la señora Mercedes Amatller de Noya desarrolló una interesante conferencia sobre el tema «Fins i del món millor».

Espiritualidad

Ceniza

La santa Cuaresma comienza. Santa porque nos prepara para el misterio de los misterios, el de la inmolación de nuestro Dios.

El misterio es nuestro: nosotros somos en él actores: es de nuestra suerte de lo que se trata. No es un espectáculo al que se asiste en una butaca, o aunque fuese en una silla rellena de crin, o simplemente de paja, de la iglesia. Nosotros no somos simples espectadores; participamos en el drama; es nuestro, y lo que en él se decide es nuestra vida.

Por eso, antes de comenzar, debemos escoger papel. «Tú eres polvo...»

* * *

He ahí nuestro papel: frente al misterio divino, reconocer nuestra nada.

Existimos porque Dios quiere que existamos, nada hay en nosotros que se sustraiga a Él, y lo que vemos en nosotros mismos, este cuerpo a cuyas alegrías tantos se apegan, no es más que un poco de polvo que se levanta y está presto a caer...

Y nuestro papel es prosternarnos ante el misterio, es prepararnos a lo largo de estos cuarenta días para revivir aquellos otros en que se consumó la salvación. Saber que somos polvo es la primera condición, y saber que todos esos encantos humanos no son más que polvo sobre polvo.

Polvo. Polvo en el que se imprime la forma de Dios si acepta ser polvo.

JACQUES LECLERCQ

LIBRERIA - ENCUADERNACIONES

C A R B Ó

MATERIAL ESCOLAR

A. Clavé, 36 - GRANOLLERS - Teléfono 423

Pregàries

de Michel Quoist

Editorial Estela, de Barcelona, continuant la tasca de publicar traduccions de «Les Editions Ouvrières», de París, ens ha ofert recentment el títol que encapçala aquestes ratlles.

Conté cincuenta-una pregàries i un via-crucis. No hi ha res rutinari. Les pregàries són un veritable diàleg amb Déu, a través de les coses quotidianes i dels esdeveniments més insignificants. Així l'oració és viscuda i la vida de l'home d'avui esdevé pregària. Del telèfon, del metro, del futbol nocturn, del tractor, del maó, de tot floreix la pregària, el diàleg amb el Senyor. No es cregui, però, per aquesta enumeració feta a l'atzar que és el llibre de les pregàries dels fets intrascedents. Ben al contrari. Ja hem dit que hi ha un via-crucis. També hi ha oracions sobre les situacions més dramàtiques i colpidores: la fam, l'allotjament, l'hospital, l'embriac, la mort d'un nord-africà, els esclaus del treball, etc.

Ens diu l'autor, en les primeres paraules del llibre, que les oracions «han estat viscudes i resades abans d'ésser escrites». No calia l'aclariment: Totes vessen amor i traspunen vida. Hi ha, com diu el mateix autor, «una crida constant a lliurar-se als homes, germans nostres».

Michel Quoist s'ha proposat ajudar a pregat partint cadascú de la seva pròpia vida. Creiem que ho assoleix plenament. El llibre és ben capaç de vivificar l'oració d'aquells que ja resen. I més encara, es també ben capaç d'ensenyar a aquells que no resen, de «iniciar el diàleg extraordinari de l'home amb el seu Déu». — C.

Matrimonio, nuevas perspectivas

Ed. Litúrgica

Aquest volum no és res més que una important selecció d'articles i textos publicats a la revista «L'Anneau d'Or», instrument del moviment d'Equip de matrimonis de Nostra Senyora. Diversos autors, seglars i sacerdots, posen en comú les seves reflexions sobre l'amor conjugal, l'amor i el sofiment, el do de la vida i de la santedat en el matrimoni. Potser el més important d'aquests estudis és que no són fruit d'una reflexió apriorística,

sinó conseqüència d'una vida d'espiritualitat matrimonial cristiana viscuda en un moviment. Bona part del llibre són testimonis, experiències, descobriments aconseguits amb l'estudi i l'oració comú sobre els problemes. El llibre descobreix veritablement «noves perspectives», tant per l'enteniment com per al cor. Els seus autors, alguns coneguts mundialment per la seva significació religiosa o literària, ens revelen noves i bellíssimes dimensions d'aquest tresor amagat que és el matrimoni. No cal dir com el recomanem a tots aquells matrimonis que volen progressar en aquest camí de perfecció que han abraçat. — C. A.

La Internacional Jocista en marcha

Ed. «Nova Terra»

Mereix destacar-se l'aparició d'aquest impressionant conjunt de documents del més important dels moviments obrers cristians. La J. O. C. (Joventut Obrera Cristiana) va arribar a la seva maduresa internacional amb la magna concentració que reuní a Roma, l'any 1957, 32.000 delegats, representants de 86 nacions. Són aplegats en aquest volum, els documents més importants de la preparació i realització d'aquest esdeveniment trascendental per a la joventut obrera de tot el món. Interessen, sobretot, els estudis sobre la situació religiosa de la joventut treballadora al món, el balanç sobre l'actuació de la JOC en el pla mundial (2.000.000 de militantes), els seus fonaments doctrinals, els seus mètodes i el pla d'acció preparat per als propers anys. — C. A.

L'autèntica faç del sacerdot

P. A. Carré, O. P.

Les célebres Conferències de Nôtre Dame assoleixen sempre una ampla resonància. Editorial Estela ens presenta la versió catalana de les predicades l'any passat, sobre el sacerdoti, per l'eminent teòleg dominic P. Carré. «Doctrina vella de vint seglest perdida amb amor a l'home d'avui», ens diu ell mateix. Des de la missió sacerdotal de Crist fins a la problemàtica més actual del sacerdot, la doctrina és exposada amb conceptes profunds i lluminosos a la vegada. L'Editorial anuncia la pròxima publicació de les conferències que predicarà aquest

Nova activitat granollerina

Fruit de la ponència de torn que, en el seu dia, va desenvolupar Salvador Casanova, al Centre d'Estudis de l'Associació Cultural, la Secció de Música de l'esmentat Centre ha redactat la reglamentació d'un Patronat de l'Orquestra de Corda de Granollers. La tasca realitzada ha estat ben acollida pel Teniente d'Alcalde Delegat de Cultura de l'Ajuntament, Sr Francesc Estebanell i Demestre.

I el passat dilluns, dia 22, a l'Escola Municipal de Música, va constituir-se definitivament el dit Patronat, que el formen els següents senyors, tots ells persones de reconeguda adhesió a les arts musicals i a les coses de casa nostra:

President, Sr. Pere Plana i Martí; Sots-President, Sr. Salvador Casanova i Grané; Secretari, Sr. Ramon Munné i Coll; Sots-Secretari, Sr. Angel Parera i Duran; Comptador, Sr. Pere Oliva i Gallofré; Vocal primer, Sr. Pius Canal i Afres; Vocal segon, Sr. Josep Oliva i Malla; Assessor primer, Sr. Frederic Riera i Capella; Assessor segon, Sr. Amador Garrell i Soto.

Assenyalem amb satisfacció aquesta notícia, ja que coneixent, com coneixem, les persones designades, hem de creure que desplegaran tot el seu entusiasme en pro del millorament de la cultura musical de la nostra ciutat, que força falta ens fa. I esperem també el màxim suport moral i sobretot econòmic de les Autoritats a aquesta obra que ara s'inicia. Així mateix no dubtem que el Patronat podrà comptar amb la col·laboració dels nostres professors músics a fi i efecte que Granollers pugui tenir una agrupació orquestral de categoria, que vingui a afirmar, una vegada més, que la nostra ciutat és realment autènticament, «terra de músics».

El primer acord adoptat pel Patronat, fou el de designar Director de la futura Orquestra de Corda, al mestre Josep M. Ruera i Pinart, i Sots-Director, el mestre Aureli Font i Domènech, ambdós d'acrisolada solvència musical.

VERNET

any el mateix P. Carré, sobre «El laic». — C. A.

La música catalana contemporània de Manuel Valls

Amb un próleg de Xavier Montsalvatge, Editorial Selecta ha publicat aquest assaig del compositor crític musical Manuel Valls i Gorina, que ens dóna una visió del panorama musical de Catalunya des de Clavé fins a les novíssimes promocions. No hi manca la citació del nostre Mestre Josep M. Ruera, autor dels «Tres moviments simfònics».

TEATRO

«Una libra de carne»

d'Agustí Cuzzani

El divendres, dia 19, actuà novament, a la nostra ciutat, l'agrupació sabadellenca «Palestra». Aquesta vegada en el magnífic marc del «Teatre Mundial». Apressem-nos a dir que el local no es veié gaire concorregut. No és qüestió d'esbrinar les causes d'aquesta deserció sistemàtica del públic, però sí que ens dol que el Teatre (en majúscula) no tingui més acceptació a casa nostra.

L'obra escollida fou la farsa «Una libra de carne», original de l'autor argentí Agustí Cuzzani. Pertany a la nova generació d'escriptors que feren conèixer llurs obres en els nomenats teatres independents («Teatre del Pueblo», «La Máscara», «Tinglado», «Experimental de Bellas Artes», etc.) que, a l'Argentina, sorgiren com els bolets, amb uns propòsits valents d'avantguarda, curulis d'entusiasme i d'inquietuds renovadores, a l'objecte de combatre l'estancament del teatre exclusivament comercial.

Si no estem equivocats, «Una libra de carne» fou la primera obra que estrenà. Bona part de la crítica no l'acollí massa bé perquè segons ella, «tracta d'un problema humà, que socialment considerem aliat al nostre ambient». Més endavant, l'any 1955, donà a conèixer «El Centro Forward murió al amanecer», que va obtenir més bona acollida, ja que, segons la mateixa crítica, «s'acosta més a la vivència de l'home per a glossar, no injustos traüts de la seva vida de relació, sinó conflictes que afecten al comportament de l'home en si, sense ingerències de sabor fullerinesc que té la tan sacsejada utilització de la fatalitat».

L'autor qualifica «Una libra de carne» de farsa, en el sentit que els antics grecs i romans aplicaven a aquest gènere teatral; el de la representació còmica, però realista, de la vida diària, generalment dels d'abaix. I això és exactament «Una libra de carne»: la plasmació de la vida d'un pobre home —Elias Beluver—, desenvolupada amb un ritme gairebé cinematogràfic. Es una tremenda sàtira social (al nostre entendre, de valor universal), i, per això, no entenen la reacció de la crítica argentina, que hem resumit en el paràgraf anterior. Només la comprendriem, i l'acceptaríem, si allà els treballadors nedessin en l'abundància, cosa que, amb tots els respectes, ens permetem dubtar-ne.

I en dubtem perquè la farsa ha tingut sempre la missió de reflectir, ridiculitzant-los, l'ambient, els costums, les situacions, etc., d'un lloc o país determinats. I Cuzzani ens presenta la vida d'aquest malaurat Elias Beluver, a través d'un procès judicial. I Beluver no és un producte de la fantasia de l'autor. Beluver és de carn i ossos, com tots nosaltres, i personifica el tipus de l'obrer que, per desgràcia, a l'Argentina i a les altres parts del món, tota la vida ha estat explotat per tots i per tothom, i que arreu (adhc, a la llar) troba només incomprendens i males cares, perquè és considerat un ésser intútil i un gandul, sobretot perquè no ha sabut crear-se una posició social, ni el que és pitjor, una posició econòmica envejable. Les coses es van agreujant, de mica en mica, i, finalment, cau a les mans d'un usurer, que li fa signar pagarés i més pagarés, fins que, inexorablement, va a parar davant d'un Tribunal de Justícia.

El títol i la idea central de l'obra són trets d'una comèdia de Shakespeare: «El mercader de Venècia». Però, potser, ja no hi ha més punts de contacte. Cuzzani, amb un humor càustic, que apel·la constant l'absurd i el disbarat, per a donar un cert relleu de circ a la farsa, però sempre amb paraules i fets ben senzills, ens ha ofert una obra que podem conceptualitzar com una de les tragèdies socials més reeixides de la nostra època. L'interrogant final que formula el personatge «Un hombre», en comprovar que a Elias Beluver (un cop li han tallat la lliura de carn de la seva persona que ha d'ésser lliurada a l'usurer) ja no li queda ni una gota de sang, és quelcom que comprèn tots els espectadors i és una terrible acusació a la societat que ha fet possible i és responsable de la destrucció total de tants i tants Elias Beluver.

L'agrupació «Palestra» ens oferí, en general, una bona interpretació. «Una libra de carne» és obra de conjunt. Al repartiment figuren 36 personatges. Naturalment, molts d'ells no diuen ni han de fer gran cosa; però mouen i harmonitzen tants actors, és sempre empresa perillosa. I com diem, s'en sortieren molt airosament. Del protagonista (que en tota l'obra només diu un cop la paraula «¡Basta!») en tingué cura aquest formidable actor que és Esteve Bertran. Salvà totes les dificultats del personatge (que no són poques) amb un domini absolut de l'escena. Cal destacar també Sebastià Sallent (El defensor), Paquita Domingo (Sra. Beluver), Rosa-Mari Antonie (Maestra), Francesc Gilabert (El acusador), Josep Alguersuari (Tomás Shylock), Joan Montllor (corredor de bolígrafs) i Salvador Fitó (Un hombre). Els altres, a excepció de Francesc Velasco (Bonifacio Méndez), que ens féu l'efecte que no se sabia gaire el paper, es mantingueren en un pla de digna correcció. Les intervencions vocals multitudinàries, a l'estil del cor de les antigues tragèdies gregues, ben assolides. Una vegada més felicitem a Ramon Ribalta, responsable de la direcció, escenografia i muntatge, i a tots els altres col·laboradors seus.

Abans d'acabar permeteu-nos que diguem una impressió purament personal. No sabem per quins motius, l'adaptació castellana, feta per Carlos Miguel Suárez, ens féu l'efecte que era mutilada. Trobarem que l'obra no tenia l'extensió normal, a la qual estem acostumats. En una paraula: d'aquesta «libra de carne», com acostumen a fer alguns comerciants desaprensius, creiem que se'n retallaren unes quantes unces.

R. MUNNÉ i COLL

Entreacto

Sabemos que la entidad «Casino de Granollers-Club de Ritmo» está preparando, como en años anteriores, la ya tradicional temporada de teatro, que tendrá lugar los domingos por la tarde de la próxima Cuaresma.

Intervendrán diferentes elencos amateurs de la provincia. Y entre las obras a representar, nos permitimos destacar el discutido drama de Arthur Miller, «The Crucible» (El Crisol), conocido entre nosotros por el título de su versión francesa, *Las brujas de Salem*, que trata del proceso incauto en el pequeño pueblo de Salem (Massachusetts), en el año 1692, contra diecinueve habitantes del mismo que fueron ahorcados, bajo acusación de tratos con el Maligno. En España fue estrenado, en el Teatro Español, de Madrid, el día 20 de diciembre de 1956, por la compañía titular que dirigía José Tamayo. En este ciclo de teatro, será interpretado por la Agrupación «Palestra», de Sabadell.

La primera sesión correrá a cargo de la compañía del Círculo Católico de San Gervasio, de Barcelona, que estrenará la farsa cómica «A dos quarts d' set, rapte!», original del popular humorista José Escobar, tan conocido y estimado por todos nosotros.

* * *

El editor Joaquín Costa y la «Agrupación Dramática de Barcelona», han iniciado, bajo la dirección del celebrado escritor Joan Oliver, la publicación de una colección de obras teatrales, que lleva la denominación de «Quaderns de Teatre ADB». La misma, según se anuncia, estará integrada por obras de los mejores autores catalanes y por versiones de autores extranjeros en nuestra lengua vernácula. Ha salido ya el primer número con la comedia en dos actos «The glass menagerie», original del escritor norteamericano Tennessee Williams, traducida al catalán por B. Vallespinosa con el título «Figuretes de vidre». Esta obra obtuvo un lisonjero éxito, al estrenarse en Barcelona, en su versión castellana «El zoo de cristal».

Celebramos la aparición de esta nueva publicación, que nos permitirá conocer las más importantes obras teatrales contemporáneas vertidas al catalán, y sinceramente esperamos que los esfuerzos de sus promotores se vean coronados por la plena aceptación del público.

M.

Desde siempre el mejor
CHAMPAÑA

PERMONT'S

CAVAS PERMONT'S - San Sadurní de Noya

Pruébelo, se convencerá

REPRESENTANTES:
Bodegas J. Serra, MET'S

VIDA parroquial

CULTOS

Domingos y fiestas de precepto

Misas: mañana, desde las 7 hasta la 1, cada hora, con predicación del punto doctrinal. A las 9, Misa Parroquial con predicación y comunión. Tarde, a las 8, Misa y Bendición.

Confesiones: mañana, desde las 7 hasta la 1.30. Tarde, de 8 a 9.

Rosario: a las 7 tarde.

Días laborables

Misas: mañana, 8 y 9. Tarde, 8.30.

Confesiones: mañana desde las 6.45 hasta las 10.

Comuniones: En todas las misas y cada cuarto de hora desde las 6.45 hasta las 10.

Rosario: a las 7.30.

Domingo de Quincuagésima

Cultos según el horario anterior.

Capilla de los PP. Escolapios

Misas desde las 6.30 hasta las 11.30, cada hora.

Iglesia de PP. Conventuales

Misas desde las 6.30 hasta la 1.30, cada hora.

Triduo de reparación al Santísimo Sacramento

Comienza hoy domingo. Se expondrá el Santísimo a las 5 de la tarde y se hará la Reserva solemne poco antes de la Misa Vespertina. Lunes y martes, se expondrá a las 9.30 de la mañana; por la tarde, a las 7.30. Rosario, Bendición y Reserva. Se recomienda puntualidad a los turnos de vela.

Miércoles de Ceniza

Es día de ayuno sin abstinencia. Por la mañana, bendición privada e imposición de las cenizas después de las misas de 8 y 9. Por la tarde, a las 8, solemne bendición e imposición de Cenizas y Misa Vespertina.

CHAMPAÑA
PERMONT'S'

exclusivamente de cava...!

REPRESENTANTES:
Bodegas J. Serra, MET'S

TELEFONO 665

Viacrucis Cuaresmal

Los miércoles y viernes se practicará después del Rosario.

Los domingos se seguirá el siguiente horario: a las 5.15, Rosario. Seguidamente Viatocristis, sermón por el Rdo. D. Juan Samper, Pbro. y Veneración de la Imagen del Crucificado.

Comunión mensual de los escolares

Comenzará el próximo mes de marzo, por este orden:

Comunión el primer sábado, en la misa de 9, y confesión el primer viernes por la tarde, bajo el siguiente horario:

A las 3.30, Masjuan y Educator; a las 4.15, Bru, E. Victoria y Jardín de Infancia; a las 4.45, Juan Solans, Niño Jesús y Montessori.

Comunión el segundo sábado de mes y confesiones el segundo viernes, bajo el siguiente horario:

A las 3.30, Pereantón, niñas; a los 4.15, Pereantón, niños; a las 4.45, Vivendas Sindicales e Instituto.

MOVIMIENTO PARROQUIAL

Proclamas matrimoniales

José Mª Requena Sicilia y Montserrat Carrera Agut.

Bautismos

Teresa Arnés Galeta; Carlos Requena Martín; Antonio Cantó Jubany; Mª Rosa Martínez Capdevila; Mª Soledad Martínez Vega; Jaime Reixach Ter; Mª Carmen Salarich Sola; Alberto Estapé Vilá; Montserrat Camp Sañé; Mª Angeles Salat Vidal; Mª Isabel Bonell Gómez; Josefa Maspons Desqueus; Fernando Climent Carrió.

EXCLUSIVA
DE VENTA

CAMISERIA SASTRERIA **RIERA**
PLAZA OLLAS, 18 - GRANOLLERS

Colectas y Donativos

Reconstrucción Templo Parroquial

Colecta del día 21 de febrero . . . 1.404'20

Construcción Casa Parroquial

Suma anterior	61.472,-
M. D. E.	60,-
B. M. I.	250,-
Un feligrés	50,-
Bautismo R.	25,-
Total	61.857,-

Parroquia de Nuestra Señora de Fátima

Horario de misas — *Días festivos, a las 8, 10.30 y 1. Días laborables, a las 8 de la mañana.*

Santo Rosario — *Los días festivos, a las 5 de la tarde, y los sábados, a las 8 de la tarde.*

Catecismo — *En la Parroquia, a las 3.30 de la tarde, y en el barrio «Xarlet», a las 11.30 de la mañana.*

Bula de la Santa Cruzada — *Antes de la Cuaresma, procuren obtenerla. Pueden hacerlo al final de las misas o en la Casa Rectoral.*

Exposición del Santísimo Sacramento — *Esta tarde, a las 5; con ocasión de los actos de desagravio en el día de carnaval, habrá Exposición Mayor del Santísimo Sacramento.*

Campaña pro terreno de la nueva Iglesia — *Continúan recibiéndose donativos a favor de la compra de palmos del terreno para el grupo parroquial. Durante la presente semana los feligreses y devotos de la Virgen de Fátima han comprado 280 palmos por valor de 1.120 pesetas. Hasta el presente el resumen total es el siguiente: palmos comprados. 17.614'5, por valor de 70.458 pesetas; habiendo contribuido 692 familias. Faltan aún muchos palmos por comprar y sabemos que muchas familias están dispuestas a hacerlo, por lo cual dentro de poco anunciarímos una manera más práctica y fácil para que todas estas familias puedan hacerlo prontamente y sin molestias.*

Inauguración — *Hoy tiene lugar, con diferentes actos, la inauguración de un sencillo local para las actividades juveniles de la parroquia. Invitamos cordialmente a todos los jóvenes del barrio.*

CAFE-RESTAURANTE SALAMERO

Centro Católico - Teléfono 701

Meriendas Helados
Refrescos Batidos
y Desayunos POLOS

Café de Calidad - Licores de marca

Alquiler de toda clase de servicio para Banquetes y Fiestas Familiares

Gráficas Garrell - Teléfono 631 - Granollers